11 Haziran 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-9 / Sayı-140 / Fiyatı 300 Kuruş

OKURLARIMIZA
ÇOK ÖNEMLİ
DUYURU...

Dergimize, eksik sayılarınızı istemek ya da taksitle abone olmak için göndereceğiniz parayı mutlaka banka veya posta havalesi ile gönderiniz. Hiç bir şekilde zarfın içine para koyup göndermeyiniz.

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●
Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri
ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

ŞAMPİYON

15

Büyük bir soygun yapan gangesterler polisten kaçmaktadır... Şampiyon Carmelo elinde olmadan olaya karışır...

"BEKLENEN SAATLER" FİLMİNİ GÖRDÜN MÜ?

HAY ALLAH!.. NE İŞİ VAR ŞİMDİ SİNEMANIN BU KONUDA!..

DUR SİNİRLENME!.. BU HUMPHREY BOGARTE İLE FREDERİC MARCH'IN ESKİ BİR FİLMİ!.. HUMPHREY GANGESTER OLUYOR VE MARCH'IN EVİNE GİZLENİYOR!..

SEN... SEN ROSSELLİ'LERİN EVİNDE ARANAN GANGESTERLER OLABİLİR Mİ DİYORSUN? SOYGUNDAN SONRA ONUN EVİNDE SAKLANDILAR HA?

AMA KOMŞULAR DURUMDAN ŞÜPHELENİYORLAR VE MARCH'IN TAVIRLARI DEĞİŞİYOR.. İŞİNE GİDİYOR AMA SURATI HEP ASIK.. ÖNCE KİMSE EVDE GANGESTER OLDUĞUNU DÜŞÜNEMİYOR.. ÇÜNKÜ HUMPHREY ADAMI AİLESİNİ ÖLDÜRMEKLE TEHDİT EDİYOR!..

HAY ALLAH!..

NEDEN OLMASIN? O GÜNDEN BERİ ROSSELLİ'LERİN DEĞİŞTİĞİNİN FARKINDA DEĞİL MİSİN?..

BUGÜNDE ONLARDAN ŞÜPHELENMEYE BAŞLADIĞIN İÇİN SALDIRIYA UĞRADIN! NE DERSİN BU DÜŞÜNCEME?..

SİNEMA KÜLTÜRÜN NİHAYET BİR İŞE YARADI! ŞİMDİ DEDİKLERİNİN DOĞRULUĞUNU ARAŞTIRMALIYIZ...

YANILMAMIŞ OLURUZ İNŞALLAH!.. IŞIĞI SÖNDÜR!

DÜŞÜNCELERİN HERŞEYİ AÇIKLIYOR SİMEONE!

BAK!.. HER TARAFLARI KAPALI!.. ÇOK AZ IŞIK GÖRÜLÜYOR. GALİBA HAKLISIN!

NE YAPABİLİRİZ?.. POLİSE Mİ HABER VERSEK CARMELO?

HAYIR, GANGESTERLER ORADAYSA AİLEYE KÖTÜLÜK YAPABİLİRLER.. BİRAZ BEKLEYELİM.. TARASA ÇIKACAĞIM...

GEÇ VAKİT...

CARMELO'NUN BİR SEYDEN ŞÜPHELENDİĞİNİ SANIYOR MUSUN?

BELKİ... AMA LİMİT ETMİYORUM... DUR, KAPI ÇALINDI!. ARKADAŞLARI GELDİ GALİBA?

NİTEKİM, RANCO O SIRADA GELİR.

NE OLDU?

O VAZİFE VERDİĞİM DÖRT SALAK GENCİ ÖLDÜREMEMİŞLER.. BİR ADAM YARDIMA GELMİŞ!.. GERİ KALAN HERŞEY YERİNDE!

AYNI ANDA CARMELO, ROSSELLİ'LERİN EVİNE YAKLAŞMAKTADIR.

BİRKAÇ DAKİKADA TARASA VARIR...

BU GECE SAAT 8'DE NEHRİ TERK EDEBİLİRSİNİZ BÜYÜK BİR TRAYLER O SIRADA EVİN ÖNÜNDE OLACAK.. SİZİ FRANSA'YA GÖTÜRECEK.. TRAYLERİN İÇİNDE DENİZ EVLERİ VAR!

İKİ ŞOFÖR VAR.. BİRİ BENİM BACANAĞIM OLUR!. İKİSİ DE İYİDİR...

DEMEK SİMEONE HAKLIYMIŞ!..

İLK BOTUN İÇİNE YİYECEK KOYDUK!. ONUN İÇİNE SAKLANMALISINIZ.. TRAYLER BİRKAÇ SAAT İÇİNDE SINIRDA OLUR.. GÜMRÜK MEMURLARI BACANAĞIMI TANIDIKLARI İÇİN KONTROL ETMEZLER.. DİKKATLİ OLUN, BİRİNCİ BOTUN İÇİNDE ARAÇLARINIZ...

DEVAMI VAR

RESSAMLARIN GERÇEK DÜNYASI

-Bugün değer biçilemeyen birçok tablo, zamanında ressamı tarafından boğaz tokluğuna satışa çıkarıldı.

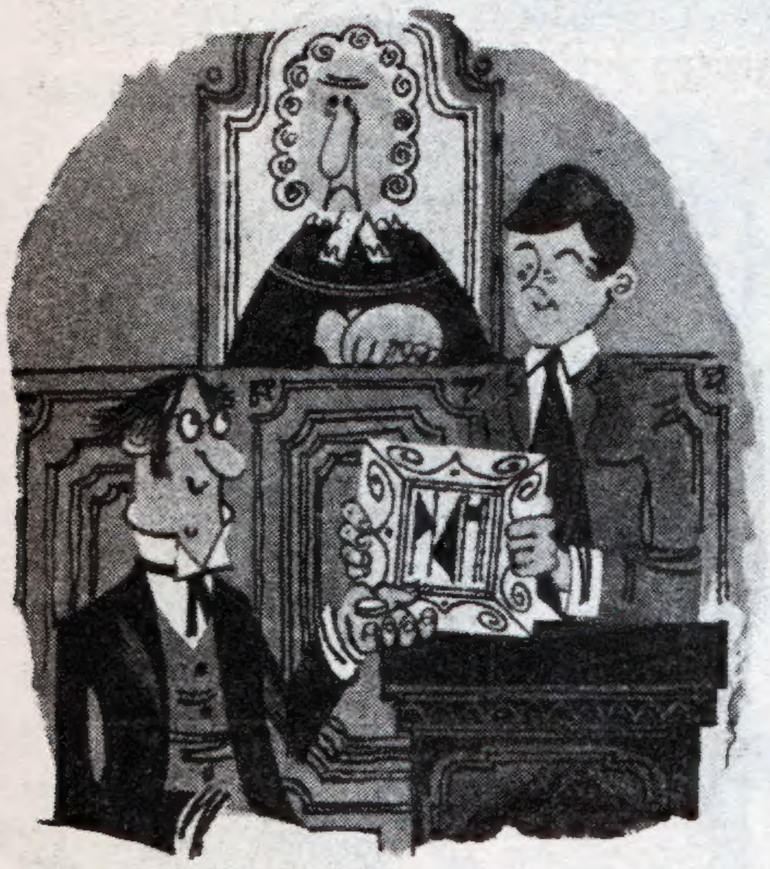

Sanat dünyası çeşitli esprilerle, hem güldüren, hem ağlatan gerçek yaşam öyküleriyle doludur.

Bu yazımızda size ünlü ressamların başından geçmiş ilginç olaylardan bazılarını anlatmak istiyoruz. Bugün eserlerine paha biçilemeyen büyük dehalar bir zamanlar yiyecek alabilmek için para yerine tablo veriyorlardı.

ÇEK YERİNE TABLO

1889'da İngiltere'de "Le Pouldu" kasabasında tatilini geçiren ünlü ressam Gouguin, pansiyon parasını ödeyemediği için yerine bir tablo yaptı. Daha sonra "Bonjour, Monsieur Gouguin" (Merhaba Bay Gouguin) adı ile tanınan bu tablo, köylü bir kadının avludan ressamı uğurlamasını temsil ediyor. O zamanlar basit bir pansiyon ücretini karşılayan bu tablo 1969'da yarım milyon dolara Amerikalılar tarafından satın alındı.

Geçen yıl ölen Pablo Picasso ise 1905 yılında Hollanda'ya gittiği zaman meteliksizdi. Küçük otelinin parasını "Güzel Hollandalı" adlı tablosunu yaparak ödedi. Picasso öldüğü zaman arkasında bir servet bırakmıştı. İtalyan ressam Raffael, bir lokantada otururken birden bir annenin bebeğini beslediğini görür. Bu güzel sahneye hemen fırçalarla dondurmayı isteyen Raffael, derhal bir şarap fıçısının dibini lokanta sahibinden ister ve resmi çizer. Daha sonra Floransa'da Pitti Sarayına kaldırılan bu tablo, o gün lokanta sahibine yemek parasının bedeli olarak verilmişti.

Ressamların kimi otel ücreti, kimi yemek parası olarak tablo yaparken bazıları da bir parça içki için tablolarını verdiler. Bunlardan en ünlüsü İngiliz ressamı George Morland'dır. Morland içkiye çok düşkün olduğu için, bazen bir bardak şarap karşılığında bir tablo yapmıştır.

Ressamın bu içki düşkünlüğü onun sık sık hapse girmesini de sağladı. Kefalet ödeyecek

parası olmadığı için burada da tablo yapıyordu. Bu kötü alışkanlığı onun en verimli çağında, henüz 41 yaşında iken ölmesine sebep oldu.

Finlandiyalı ressam Rubens de komşusu ile kavga ettiği için mahkemeye düştüğünde, hapis cezasından kurtulmak için tablosunu veren sanatçılardandır. Artistin bu tablosu bugün şehir katedralinde sergilenmektedir.

UNESCO, DÜNYA ÇOCUKLARI, BARIŞ VE TÜRKİYE...

Geçtiğimiz haftalarda İran'ın Tahran kentinde bir kongre toplandı. UNESCO ve İran Çocuk ve Gençlik Enstitüsü tarafından düzenlenen bu kongre sizlerle, yani dünyanın tüm çocuklarıyla çok yakından ilgiliydi. Çocuk kitapları nasıl olmalıydı? Bu kitaplar daha güzel, daha iyi, daha olumlu bir hale nasıl getirilebilinirdi? Her ülkede bu kitapların sayıları nasıl çoğaltabilinirdi? Hem sonra yalnız kentlerde kasabalarda değil, köylerde, ülkelerin en uzak en ıssız bölgelerinde yaşayan binlerce çocuk vardı. Bunlara nasıl kitap ulaştırabilinirdi? Sonra bu kitaplar öyle olmalıydı ki, çocuklara iyiyi, güzeli doğruyu göstersin. Onları kavgasız, savaşsız, barış içinde bir dünya kurmaya yöneltsin. Kimse, savaşlar, kavgalar, hep sürsün istemiyordu; ülkeler arasında düşmanlık olsun istemiyordu. Öyleyse, bugünün çocuklarına yani yarınının büyüklerine, böyle bir dünya yaratmak için bazı ipuçları verilemez miydi? İşte bütün bu konuların tartışıldığı kongrenin adı "Dünya Barışı Uluslararası Dayanışma yolunda Çocuk Edebiyatı"ydı.

Kongreye, isimlerini duyduğunuz, haritalarda gördüğünüz, Türkiye'ye uzak veya yakın, bir sürü ülke katılmıştı: Afganistan, Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, Bulgaristan, Brezilya, Çekoslovakya, Fransa, Hindistan, İngiltere, İspanya, İsviçre, İtalya, Japonya, Kanada, Polonya, Romanya, Senegal Sovyetlerbirliği, Tunus ve Türkiye.

Türkiye'den bu kongreye arkadaşımız Zeynep Oral katıldı. Tahran'a giderken de Türkiye'deki birçok çocuk kitaplarını bütün çocukların okuduğu derginiz, "Milliyet Çocuk Dergisini" yanında götürdü. Bunları orada her ülkenin delegelerine gösterdi. Türkiye'de çocuk kitapları konusunda neler yapıldığını anlattı, neler yapılabileceğini öğrendi. Bu arada bir de baktı ki, komşumuz İran'da "Çocuk ve Gençlik Enstitüsünün" kurmuş olduğu tam 77 çocuk kütüphanesi var. Milyonlarca çocuk bu kütüphanelerde kitap okuyor, resim yapıyor, çocuk filmleri, çocuk tiyatroları izliyor. Zeynep Oral bu arada İranlı çocuklarla da konuştu. Ve onlardan sizlere bir de armağan getirdi. İranlı çocuklar, Türk Çocuklarına en sevdikleri masalı

FIRSATI KAÇIRMAYIN

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ ŞİMDİ HERKESE

PEMBE PANTER VERİYOR

Kongreden görünüş...

İran'lı çocuklar...

yolladılar. Haydi şimdi gelin de sözü Zeynep Oral'a bırakalım:

Sevgili Çocuklar,

İran'da "Çocuk Edebiyatı ve Çocuk Kitapları Kongresi" ne katılmışken, hep sorup soruşturdum: "İranlı çocuklar en çok hangi kitabı, hangi öyküyü seviyorlar?" diye. Herkes aynı cevabı verdi: İranlı çocukların en çok sevdiği öykü, FERİDE FERCAN adlı bir kadın yazarın yazdığı "Davetsiz Konuklar" adlı öyküymüş. Bu öyküyü kitap olarak basan İran Çocuk ve Gençlik Enstitüsünden, bu öyküyü sizlere aktarmak için izin istedim. Seve seve kabul ettiler. Üstelik, "Bakalım, Türk çocukları da bu öyküyü, İranlı çocuklar kadar sevecekler mi?" diye de merak ediyorlar.

ZEYNEP ORAL

KAPTAN ERİK — Nehirdeki kanolar /3

YEMEKTEN SONRA

ÜZGÜNSÜN ERİK?..

PİERRE'İ DÜŞÜNÜYORUM.. ONA İLK KEZ MARSİLYA'NIN SİSLİ LİMANINDA RASTLAMIŞTIM...

YAŞAR'IN UYKUSU GELİR

BUNU DA YATAK DİYE KOYMUŞLAR..! ÜSTTE UYUYACAĞIM

!?

CRACK!

EH, NE YAPALIM, YERDE UYURUM BEN DE!..

CRASH!!

İFLAS EDEN DÖRDÜNCÜ DENEMEDEN SONRA...

CREEK!

BU DAHA İYİ OLACAK!..

BİR DAKİKA SONRA...

CRASH-BOOM-WREEECK!!

KOŞUN YUKARI, ÇABUK!

NE BAKIYORSUNUZ?.. ÇOK MU KOMİK?

İSTE, KLAVUZLARIMIZ.. PAKO VE BORAO!.. İKİSİ DE NEHRİ İYİ TANIRLAR!

MERHABA!

KANOLAR... DENGEYİ SAĞLAMAK İÇİN BİRİNE 8 DİĞERİNE 6 KİŞİ BİNECEĞİZ!

ANLADIM!.. 14 KİŞİYİZ VE İKİ KANO VAR... EĞER MATEMATİK BİLGİM DOĞRUYSA...

KİŞİ DEĞİL KİLO HESABI! BU ADAMIN BİNDİĞİ KAYIKTAN İKİ KİŞİ İNMELİ!

NE YAPIYORSUNUZ, SAKA MI?

BIRAK.. ÇUVAL PATLAYACAK!

SOTİRİS, ONLAR İSİ DAHA İYİ BİLİYORLAR... BIRAK...

?

BU DA NESİ?

DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING! DLING!

UTAN!.. ANNENİN TAKMA DİŞLERİNİ BİLE PARA İÇİN SATARSIN!.. İKİ PARALIK BEZİRGÂN SEN DE!

BEH, ERİK... BİRAZ İNCİK BONCUK ALMIŞTIM YANIMA ZENCİLERLE ALIŞ VERİŞ YAPMAK İÇİN...

DEDİKLERİNİ UNUTMA YAŞAR.. SANA YEDİRECEĞİM BU SÖZLERİ!..

DEVAMI GELECEK HAFTA

KAYGISIZLAR

kaçakcılar ③

KEPAZE HERİF!.. KIZI KAÇIRMAYI TASARLADIKTAN SONRA, GERÇEKLEŞTİREBİLMEK İÇİN İPSİZ TAKIMINDAN ADAMLARLA BİRLEŞMİŞ OLACAK... VE SONUNDA KURNAZLIK TASLAYIP ONU ÖLDÜRDÜLER!

ÇOK İYİ!.. SİMDİ NE YAPIYORUZ?..

LADY STANTON'A ÖDEME KONUSUNDA YENİ EMİRLER VERİLDİ... NOT ALMAK İSTER MİYDİN?..

IKİ GÜN SONRA...

BEKLEDİĞİMİZ AN GELDİ DANİEL... HADİ!..

RİCA EDERİM, SİZ BUYRUN!..

BU BİLEĞİMLE Mİ?..

SÖYLENEN-LERİ YERİNE GE-TİRDİK... İŞ BRETT'İN YANINA DÖNMEYE KALDI!

AHH, BİR YAKALARINA YAPIŞ-SAM... GÖ-RÜRLER!

BEN DE İSTİYO-RUM AMA, FEL-TON KESİN KO-NUŞTU.. FİDYEYİ ÖDEMEKLE YE-TİNMELİYMİ-SİZ!

HEY, BRETT!. BİLEĞİN ÇOK ACI VERMİ-YORSA... YUKARI BAK!..

OHOO!.. HER TÜRLÜ ŞEY-DEN YARARLA-NIYORLAR!.

HADİ, SKAR!.TAM ÜSTÜNDEYİZ...

ŞİMDİLİK HOŞÇAKAL!.YENİ-DEN GÖRÜŞTÜĞÜ-MÜZDE ZENGİN OLACAĞIZ..

SEN ÖYLE SAN!..

ZAVALLI APTALLAR!. BU "HOŞCAKAL DEĞİL, BİR ELVEDA"DIR...

İŞTE, PARA!.. **İŞTE TATLI HAYAT!..**

ALTES HAZRETLERİ, SUNA BAK.! DOSTUMUZ GERİ DÖNMEYE PEK NİYETLİ GÖRÜNMÜYOR!

PEKİ, AMA ORDA MERDİVENİN UCUYLA NE İŞ KARIŞTIRIYOR?..

HÂLÂ NE BEKLİYOR?. NİÇİN YUKARI ÇIKMIYOR, ANLAMIYORUM?..

BEN DE!.. NASIL ŞEY BU?

ORTALIK ÖYLE KARANLIK Kİ, NE YAPTIĞINI GÖREMİYORUM!..

DEVAMI VAR

HAFTANIN SERGİSİ

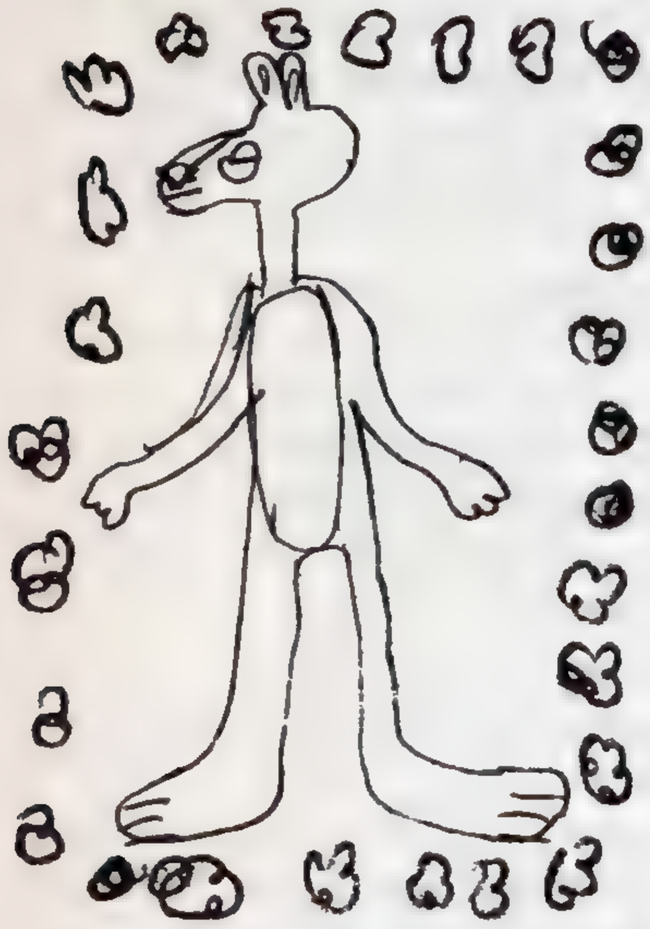

PEMBE PANTER

Sen herkesi güldürürsün
paytak , paytak yürürsün.
Ünün tutmuş dünyayı,
Sevgili Pembe Panter.

Çizgi filmin, çıkartman,
Daha nelerin var ?
Çocuklara eğlencesin
Sevgili Pembe Panter.

Milliyet Çocuk Dergisi
Yayınlar seni,
Her hafta okurum ben
Sevgili Pembe Panter...

FİLİZ BEZEN

*

ÖĞRETMENİM

Sayıları saymayı
Yazıları yazmayı,
Problemler çözmeyi,
Bize öğreten sensin.

Rakkamları yazmayı,
İşlemleri yapmayı,
Cumleleri kurmayı,
Bize öğreten sensin.

Annem değilsen bile,
Ana yarısısın sen.
Sende de ana kalbi var,
Kıymetli öğretmenim...

NURDAN DEMİR

Çocuklardan. ANNELERE ŞİİRLER...

Anneler günü için açtığımız şiir yarışmasına gösterilen büyük ilgi nedeniyle, şiirleri 1976 Anneler gününe kadar yayınlamaya devam edeceğiz.

ANNECİĞİM

Anneciğim seni ben
çok seviyorum
Daha da çok sevebilsem
Seni hergün övüyorum
Daha da çok övebilsem

Beni dizlerinde
Bebek gibi uyutursun
Uyku akar gözlerinden
Uyumayı unutursun

Küçükken yudum yudum
Sütlerinle büyüdüm
Bana söylerdin ninniler
Uyuyayım diye

Seni nasıl sevmeyeyim
Benim güzel anneciğim
Seni nasıl övmeyeyim
Benim güzel anneciğim

ERSİN UĞURLU

*

ANNE'ME

Ben annemi çok severim
Benim annem güzel annem
Beni al kollarına
Ninniler söyle yine kulağıma
Benim annem melek annem.

Anne yüzü ne asil yüz
Şefkat dolu gözler onda
Sevgi ışık var kollarınd
Benim annem güzel annem.

Al beni kucacığına
Ninniler söyle
Yine kulağıma
Benim annem tatlı annem.

LALE AVCIDIRLAR

BENİM GÜZEL ANNEM

Herşeyden çok seni severim
Herşeyden çok seni överim
Benim güzel annem.

Ufacıkken bana ninni söyleyen
Beni o güzel ellerinle seven
Benim güzel annem.

Beni bu günlere getiren
Bana ilk öğretmenliği yapan
Benim güzel annem.

Sana herşey feda,
Benim iyi kalpli, annem.

SEDAT ÜLGÜR

ANNEM

Beni bu yaşa kadar
Muhtaç olmadan büyüttün
Beni beslemek için
Ne fedakârlık ettin.

Beni besledin
Beni emdirdin
Beni yürüttün
Beni büyüttün.

Okula gönderdin
Büyük adam
Olsun diye
Sen anneciğim.

Senin yüzünü
Ak edeceğim
Seni sonsuz
sevinçlere boğacağım
Bak göreceksin
Ama yine ben
Borcumu ödeyemem
Güzel anneciğim benim.

F. GÜNDÜZ

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU * Resimler : Funda ÖRKÜN

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir. İlk kez denizi görünce şaşırıp kalır.

Atıl, kendini bir an kuş yerine koydu...

Baba, sözlerinin sonunu getiremedi. Birden, uçağın motorları çalışmaya başladı... Atıl, camdan dışarıya baktığında, uçağın yürüyüşe geçmiş olduğunu gördü. Yavaşça elini uzatarak anasının elini buldu. Vargücüyle içinde dalga dalga kabarmakta olan korkuyu, yenmeye çalıştı.. Bu sırada göz ucuyla anasına baktı. Ağlıyordu ana... Gözyaşlarını Atıl'a göstermemek için, başını çevirdi. Baba ile göz göze geldiler. Baba :

-N' oluyorsun? Ağlayacak ne var şimdi? Diye çıkıştı anaya. Ana, burnunu çekerek cevapladı :

-Kolay mı?.. Yavrumdan, yuvamdan kopup gurbete gidiyorum. Gidip de gelememek, gelip de burada koduklarını bulamamak var. İçim yanıyor... Ağlamayayım da ne edeyim ? Baba, dişlerini sıkarak içini çekti. Anaya hak veriyordu. Onu avutmak için birkaç güzel söz söylemesi gerektiğini biliyordu. Ama, dili dönmüyordu bir türlü. Çünkü kendi içi de yanıyordu...

Atıl, hiçbir şey düşünecek durumda değildi. Ölçüsüz bir korku ve tedirginlikle diken üstünde gibi oturup duruyordu yerinde. Kımıldarsa, uçak devrilecekmiş gibi geliyordu ona. Uçak, Vıııırt! Edip havalandı birden. Atıl'ın içi boşalır gibi oldu :

-Uçuyoruz ana, uçuyoruz!.. Diye bağırmaktan kendini alamadı. Anası, telâşla uzanıp ağzını kapadı :

-Bağırma oğul. Kınarlar bizi!.. Gerçekten, çevredeki yolcular başlarını Atıl'lardan yana çevirerek, bağıranın kim olduğunu görmeye çalışıyorlardı. Atıl, utanarak pencere tarafında döndü. Uçağı saran bulutları görünce, şaşırıp kaldı. Küme küme pamuk yığınları gibiydi bunlar. Atıl, kendini bir an kuş yerine koydu. Yumuşacak bulutların arasında, kanat çırpmakta olduğunu düşledi. Uçtu...uçtu...uçtu!..

Bir süre sonra, hosteslerden biri, koca bir kutu oyuncakla gelip Atıl'a seslendi :

-Bu kutudan istediğin oyuncağı ve kitabı seçebilirsin. Haydi, beğen bakalım! Atıl, cam kenarında oturduğu için, kutunun içindekileri pek iyi göremiyordu. Anası :

-Kalksana oğul. Yerine yapıştın mı? Ablayı bekletme. Diye dürtükledi. Atıl, kutuya doğru uzanmak için ayağa kalkmak istedi. Fakat, kalkamadı. İleriye doğru abanmışken, birden hık! edip yerine çöktü. Ana babası ile hostes, gülmeye başladılar. Atıl, öfkeyle yeniden doğrulmak istedi. Hostes :

-Dur, dedi. Senin kemerin çözülmemiş. Eğilip tokayı açtı. Bu sırada ana ile babayı da uyardı:

-Siz de çözün kemerlerinizi, bakın tepede ne yazıyor, Baba, tavandaki ışıklı yazıyı yüksek sesle okudu : "Kemerlerinizi çözünüz." Aynı tümceyi bir kez de Atıl mırıldandı. Baba, "Unutmuşuz" diyerek konuyu kapadı. Atıl, oyuncak kutusuna eğildi. Birkaç kez karıştırdı. Gönlüne göre birşey bulamadı... Daha doğrusu, eline aldığı oyuncakların ne olduğunu nasıl oynanacağını bilemiyordu. Hemen hepsini, ilk kez görüyordu. Hostes bunu sezinlemişti :

-İstersen sana yardım edeyim. Dedi. Atıl bu öneriyi sevinçle karşıladı. Hostes, sarı bir kutu uzattı :

-Bak, bu tam senin yaşına göre birşey. Atıl, sarı kutuyu eline alıp evirdi çevirdi... Bir şeye benzetemedi :

-Bu nasıl oynanır?

-Oyuncak değil o.

-Ya nedir?

-Dikkat bileyen bir düzenek...

Atıl, yine hiçbir şey anlamamıştı. Genç kızın yüzüne boş boş baktı. Onun bu durumu, hostese çok dokundu. Sevgiyle saçlarını okşayarak, daha bir sokuldu Atıl'a :

-Sen çok akıllı bir çocuğa benziyorsun. Beni iyi dinlersen, anlatacaklarımı çabucak öğrenirsin... Atıl, gözlerini iri iri açarak, hostese bakıyordu. Genç kız, sarı kutuyu göstererek :

-Şu minik kara topu görüyor musun?

-Hı, dedi Atıl. Görüyorum.

-Bu topu, şu çapraşık yollardan geçirerek, karşı köşedeki oyuk yere sokmaya çalışacaksın. Bu kolay bir iş değil. Ama senin yapabileceğine inanıyorum. Öğrendin mi?

-Öğrendim, dedi Atıl. Hemen kutuyu eline alıp işe girişti. Hostes uzaklaşınca yavaşça babasına sordu :

-Neden dağıtıyorlar bu oyuncakları?

-Çocukların canı sıkılmasın diye.

-Uçaktan inerken geri verecek miyiz?

-Hayır, dedi baba. Sarı kutu sende kalacak. Atıl : "Ne iyi, diye geçirdi. Hostesler ne iyi..."

Hostesler, yolcu çocuklara oyuncak dağıtma işini bitirince, hemen mavi önlüklerini giyerek, yemek hazırlığına giriştiler. Atıl, arada bir başını sarı kutudan kaldırarak, çevresine bakınıyordu. Pencere kenarında olduğu için, pek fazla bir şey göremiyordu. Anası, boynunu sağa sola uzatıp durduğunu görünce :

-Gel, dedi, babanla yer değişin. Atıl, önündeki koltuklara tutuna tutuna, babasının yerine geçti. Oradan uçağın içi çok güzel görünüyordu. Hostesler önden arkaya doğru ilerleyerek, yolculara bir şeyler dağıtıyorlardı. Atıl, sarı kutuyu cebine koyup onları izlemeye başladı. Sıra kendisine gelince hostes, parlak bir kutudan, minicik bir maşayla kırmızı bir şey çıkardı. Atıl'ın eline tutuşturdu. Islak yumuşak ve sıcacıktı kırmızı şey. Atıl, önce burnuna götürüp kokladı. Çok hoş kokuyordu. Sonra bir ucunu ağzına sokup tadına bakmak istedi. Babası telâşla atıldı :

-Ne yapıyorsun oğul? yenmez o! ellerini silmen için verdiler.

-Ne? Bez mi bu?

-Elbette. Bak.

Diyerek, elbezinin katını açtı. Atıl, utandı.

-Ne bileyim bez olduğunu. Parlak kutudan çıkarırken, üstü buğul buğuldu. Sıcaklığı elimi yakıyordu. Gözleme ya da katmer... Sandım. Ne demeye dağıtıyorlar bunları?

-Biraz sonra yemek verecekler. Evimizde yemekten önce ellerimizi yıkamaz mıyız?

-Yıkarız elbet.

-Burada bir tek musluk var. Bunca yolcunun oraya gidip el yıkaması olacak iş değil.

-Anladım, dedi Atıl anladım...

Sonra ellerini bura bura sildi kırmızı beze. Hostes, bezleri toplayıp arkadan yemekleri getirdi. Önlerindeki masaları açıp tepsileri üstüne koydu. Atıl, önündeki yemeklerden sadece ekmeği tanıyabildi. Tabaklarda soğuk et, patates, yeşil salata, ve tatlı vardı. Bodur şişenin içi, vişneli gazozla doluydu. Plâstik çatal, bıçak kaşıklar çok hoşuna gitti. Birer birer eline alarak evire çevire inceledi. Yiyeceklerden hiçbirine elini uzatmıyordu. Oysa anasıyla babası, hemen yemeğe girişmişlerdi. Atıl'ın yiyeceklere el sürmediğini görünce, anası onu uyardı :

-Ne duruyorsun oğul? yesene! Hepsi de pek çeşnili pek tatlı. Bak, şu et, şu patates, şu salata, şu çukur tabaktaki pelte gibi şey de tatlı. Bu minik paketlerden birinde tuz, ötekinde biber, var. Şu da diş karıştıracak kıymık. Şişedeki gazozdur. İç bak, çok seveceksin. İstersen çay da veriyorlar. Bu da bir çay içimlik kesme şeker. Korkma, hepsinden de ye iç...

Atıl, önündeki yiyeceklere baktı baktı da, derin derin içini çekti. Ayşan kızı, ninesini ve arkadaşlarını anımsadı bir bir... "Resim gibi yiyeceklerle dolu bu tepsiyi görselerdi, kimbilir n'aparlardı?" Diye geçirdi. Besmele çekerek, ekmeğe uzandı. Tabaklardaki yiyeceklerden birer lokma aldı. Hiçbirinin tadına varamadı. Bodur şişedeki vişneli gazozun kekremsi tadını da hiç sevmedi. İlk yudumda diline binlerce iğne batıyor sandı.

Anası ile babası, tepsideki üstü bir solukta yalayıp yutmuşlardı. Ana, kâğıt peçeteyle ağzını silerken :

-Hadi, dedi Atıl'a tez tez ye! Hostes gelip tepsiyi alacak...

DEVAMI VAR

Yaşasın... karneleri aldık!

ILKOKULLARDA BÜTÜNLEME KURSLARI 9-20 HAZIRANDA...

Darısı 1975-1976 ders yılını da başarı ile bitirmenize... Şimdi çalışanlar karnelerindeki güzel notlarla övünecek, çalışması aksadığı için yüksek not almamış olan öğrenciler de, gelecek ders yılında daha başarılı olmak çabası içine girecekler. Hepimiz biliyoruz ki okumak, sokakta oynamaktan zordur. Yine hepimiz biliyoruz ki, sokakda oynamak insanın kişiliğine birşey katmaz ama okumak, iyi notlar alarak sınıf geçmek, insanın geleceğini garantiye almak demektir. 6 haziran günü ilkokullar kapanırken karnelerini alan ve sevinen öğrencilerle birlikte seviniyor, onları kutluyoruz. Sevinemeyen öğrencilerin de kurslardan yararlanıp en kısa zamanda başarıya ulaşmalarını diliyoruz. (Resimde, bir grup öğrenci arkadaşınızı, üzerlerinde Atatürk'ün resmi bulunan karnelerini neş'e ile havaya kaldırıp, bizi selâmlarken görüyorsunuz.)

YIL SONU ŞENLİĞİNDE Şarkılar söylendi, oyunlar oynandı ve öğretmene çiçek verildi...

Üsküdar İcadiye İlkokulu 5-E sınıfı öğrencileri bir güzel "YIL SONU ŞENLİĞİ" düzenlediler. Annelerin, ablaların, kardeşlerin karşısında kendilerine bunca yıl emek veren öğretmen Mersa Özata'ya övgüler söylediler... Kurdukları ve çok çok başarılı olan koro ile yurdun çeşitli yörelerinin türkülerini çığırdılar... Gerçekten görmeye değer bir şenlikti bu. Bu güzel gösteri folklorla devam etti ve salonu tıklım tıklım dolduran izleyicilerin alkışları arasında öğretmene sunulan çiçeklerden "bir demet teşekkür" öğrenci - öğretmen kaynaşmasının anlamını en güzel şekilde veriyordu...

ÖRÜMCEK ADAM

15

HERKÜL, YAVAŞ YAVAŞ KENDİNE GELMEYE BAŞLAR. VE...

SEN BÜYÜKSÜN ÖRÜMCEK!

FAS

HA!.. HA!.. KURTULMAK İÇİN TANRIYA DUA EDİYOR!

ÖRÜMCEK, BİR AN ÖNCE GÜNÜN İŞİNİ BİTİR... YOKSA YİNE KAÇMASINDAN KORKUYORUM!.

O SIRADA GARİP BİR UZAY TAŞITI ONLARA YAKLAŞIR.. FAKAT ÖRÜMCEK GÖRMEZ...

HERKÜL BO-..ZUNTUSUNUN BO-NU GELDİ!

FAKAT ÖRÜMCEK ADAM'IN ÖLDÜRÜCÜ VURUŞUNU YAP-MASINA FIRSAT KALMAZ...

YİNE SEN KAZAN-DIN ÖRÜMCEK!.. AMA YİNE SENİN KARŞIN-DA OLACAĞIM...

HAH, HAA!.. ŞANSLI ADAMMIŞ!

ORDİNİ, KONUŞMA LÜTFEN!

HELİKARI ÇAĞIRIN DA GİDELİM.. YAPACAK BAŞKA İŞİMİZ KALMADI!

ANLIYORUM!

BU GARİP YARATIKLA YİNE KARŞILAŞACAĞIM! BU DEFA ONU KİMSE ELİMDEN ALAMAZ! İNTİKAMIM KORKUNÇ OLACAK...

GARİP YARATIK, TAŞITININ İÇİNDE KENDİNİ IŞINLAMAYA HAZIRLANMAKTADIR...

HERKÜL SEKLİ DE YARAMADI.. ALACAĞIN OLSUN ÖRÜMCEK!

SONRA IŞINLARIN TESİRİYLE YENİDEN ESKİ HALİNE DÖNER...

BİR ŞEYLER YAPMALIYIM! BU ÖRÜMCEK DENEN BELA DA NEREDEN ÇIKTI KARŞIMA? ONU MUTLAKA ALT ETMELİYİM..

BU DEFA ÇOK DEĞİŞİK BİR KİŞİLİĞE BÜRÜNMELİYİM.. ÖYLE Kİ ÖRÜMCEK KORKUDAN TİTRESİN..

GARİP YARATIK, ANİDEN ELİNDEKİ KİTAPLARI ATIP, SİNSİCE GÜLÜMSEMEYE BAŞLAR...

EVET, BULDUM! BU DEFA BÜTÜN İNSANLAR AYAKLARIMA KAPANACAK.. ONLARI KİMSE KURTARAMIYACAK...

DEKAMİVAK

ZEHİR HAFİYE ⑦

Açık - saçık

Türkçesi: Halit KIVANÇ

HAFTALARDIR İLK SİZ GELDİNİZ...

ÇAKTIM! DAHA ÖNCE YARIM ZİYARETÇİ GELDİ!.

ZEHİR YERDE BİRŞEY GÖRDÜ...

TOKMAĞI TUTANIN FOTOĞRAFI

TANIDINIZ MI: **OYA SIRFBOYA**

KİM BU KADIN? NE ZAMAN GELDİ?

BU MU?.. HA... ŞEY... PATRON CİLVE'NİN ESKİ SEKRETERİ...

OYA SIRFBOYA'DIR...

ZEHİR, PİZZO'YU SORGUYA ÇEKTİ VE ÖĞRENDİ: OYA SIRFBOYA GEÇENDE GELMİŞ VE BİR SÜRE KALMIŞTI... HAZİNEYİ Mİ ARAMIŞTI?..

BİRDEN ZEHİR'İN GÖZLERİ FALTAŞI GİBİ AÇILDI!.

ÇAKTIM!. BU RESMİN YARISI!.. DİĞERİ CANLI OLARAK DIŞARDA!.

HAFİYE, UFACIK DELİKTEN GÖRMÜŞTÜ!.. OYA, SARAYI SÜZÜYORDU...

HAFİYE, ŞURADA Kİ M.KAPKARA'YI GÖREMEMİŞTİ...

ÇETENİN GÖZLERİ SARAYIN ÜZERİNDE...

ALBERGO

TRATTO

4331

.....

.....

BU ÇİFTİN NE KONUŞTUĞU ÖNEMLİ DEĞİL... ONLARIN SERÜVENİMİZLE İLGİSİ YOK.. AŞIK ONLAR!.

KANAL

GELENİ YAKALA VE BAĞLA!.. BAĞLAYAMAZSAN, İÇERİ BIRAKMA!.

ÇAV, ÇAV MAESTRO!.

ZEHİRÇİK İTALYAN OLDU...

ZEHİR, ZEHİRÇİKLE KONUŞURKEN ÖTE YANDA...

ZEHİR GEÇERKEN M.KAPKARA HEMEN ORACIKTA...

ÇAKTIM! İZ ÜZERİNDEYİM!

ÇİO

BU KOLTUĞUN AYAKLARINA DİKKAT EDİN!.

BURASI BOŞ MU SİNYORİNA?

Sİ-SİNYOR BUYRUN...

ZEHİR, OTURMAK İSTERKEN KOLTUKLA KANALA!!??

ÇAKTIM! KOLTUKTAN DÜŞEN ISLANIR!

O KADININ BAKIŞINI BEĞENMEMİŞTİM ZATEN...

GEÇ BİR YARGI

OYA SIRFBOYA KAYBOLDU!.. YA ZEHİR HAFİYE?

DEVAMI HAFTAYA

RED KİT

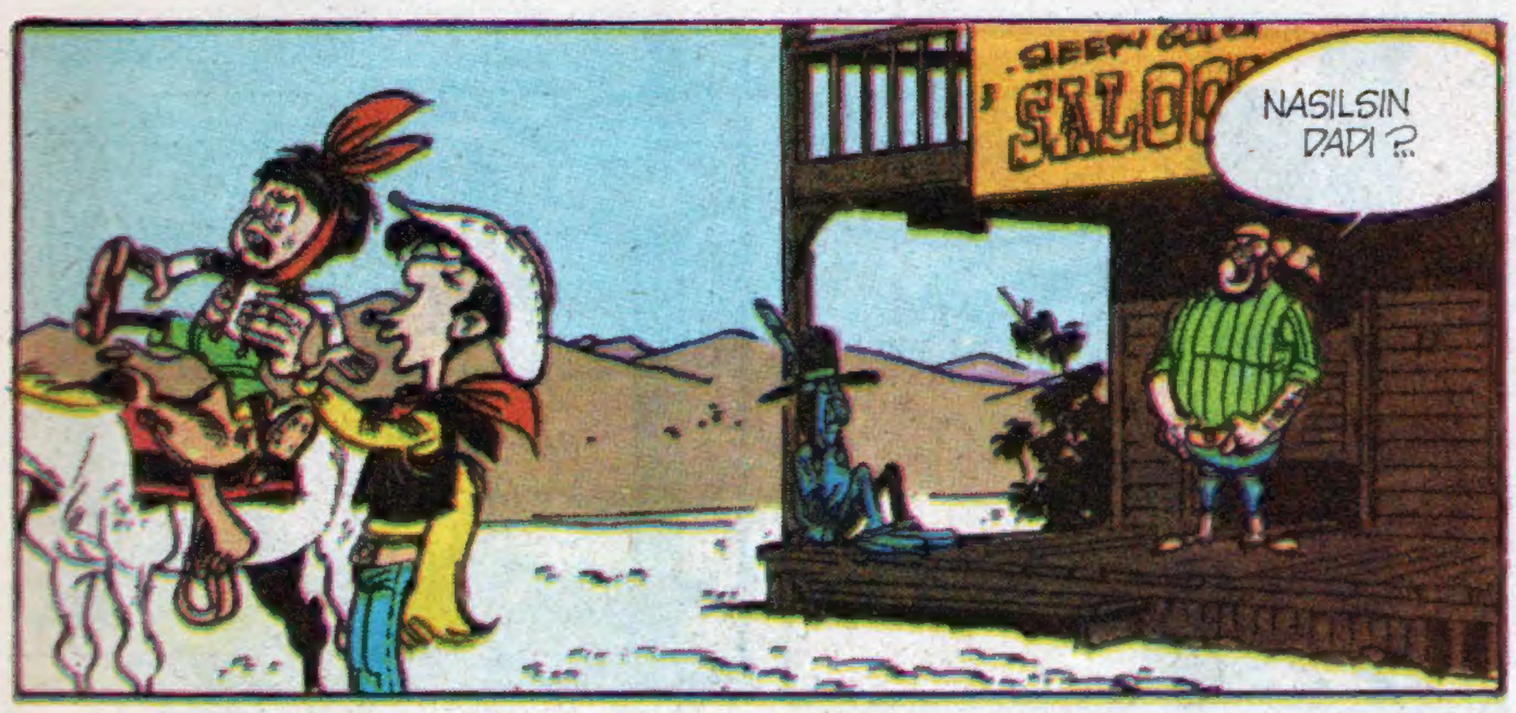
NASILSIN DADI ?..

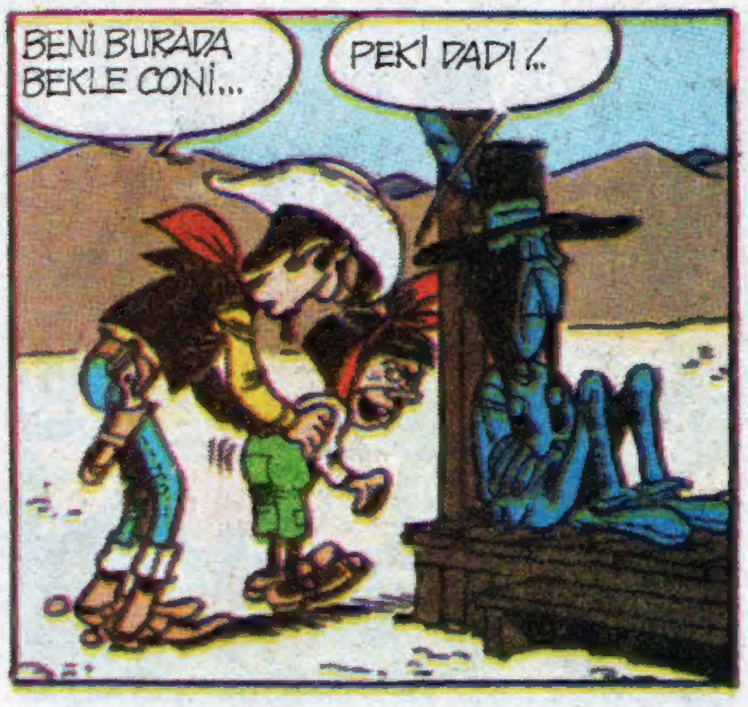
BENİ BURADA BEKLE CONİ...
PEKİ DADI !..

HOHOHO !!

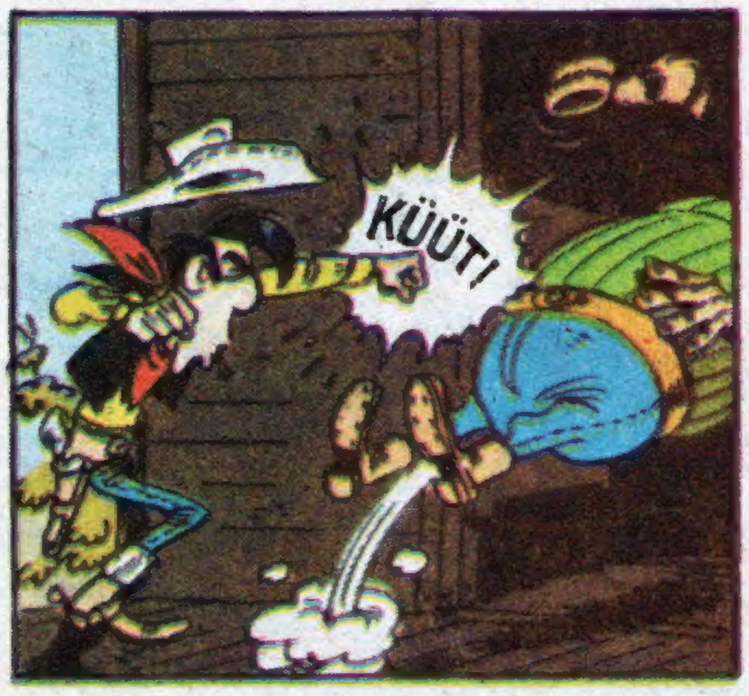
KÜÜT!

BUGÜN KEYFİM YERİNDE DEĞİL !.. O HALDE RAHAT DURUN !..

SENİ NE YAPACAĞIMI GÖRECEKSİN, DADI !..

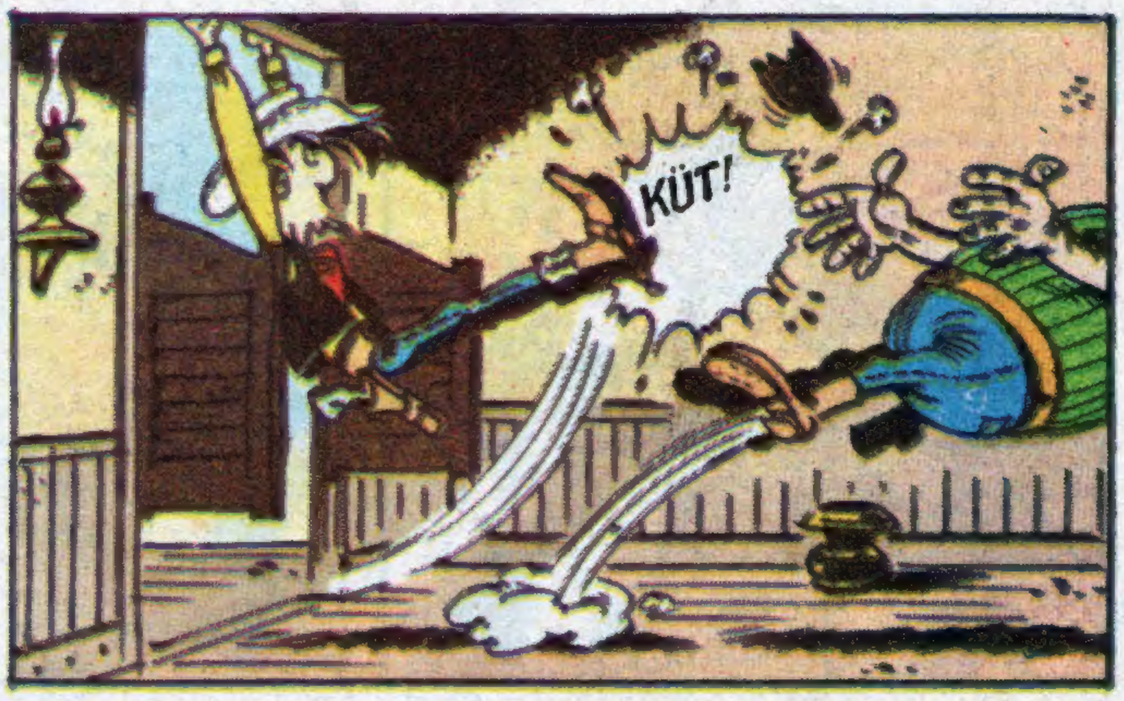
KÜT!

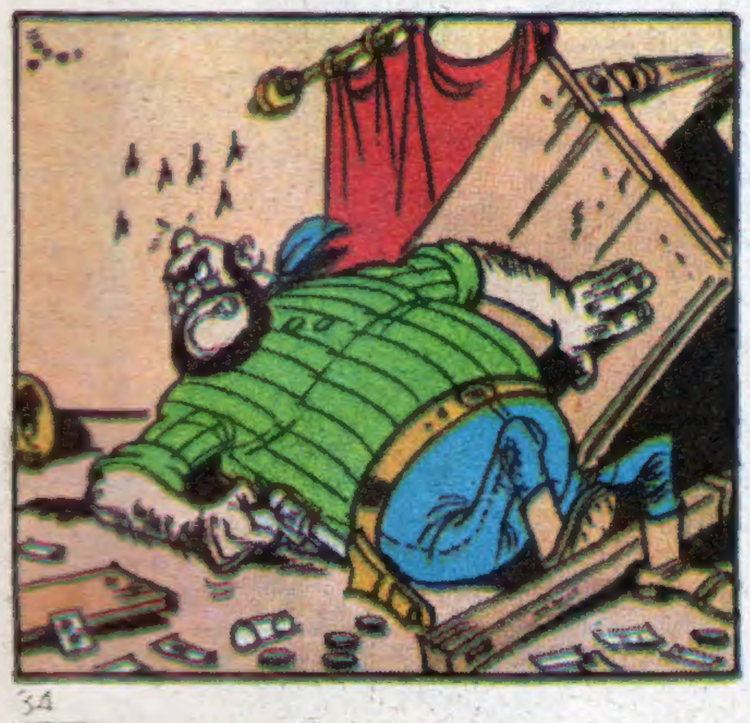

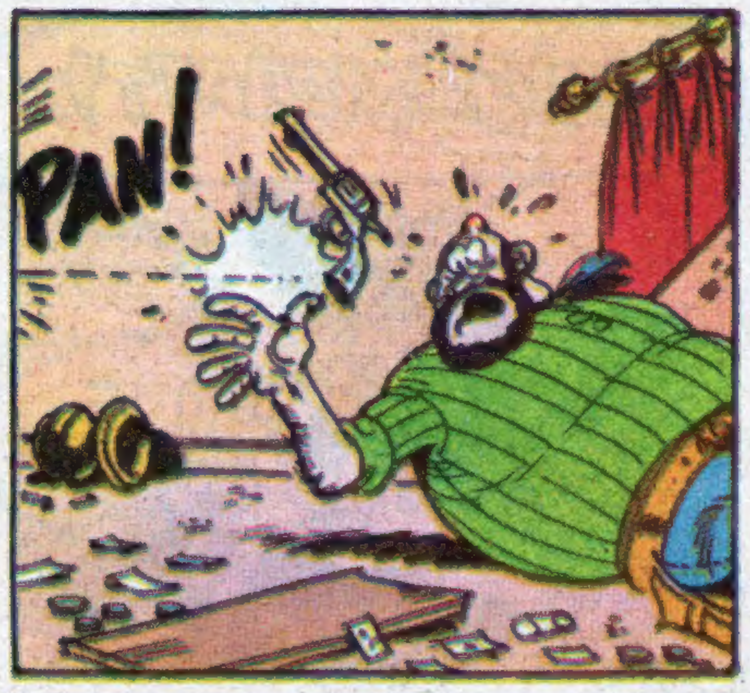
PAN!

İYİ !.. İŞİNİ BİTİRDİK !... DİSCİYE GİDİYORUZ, CONİ...

RED KİT

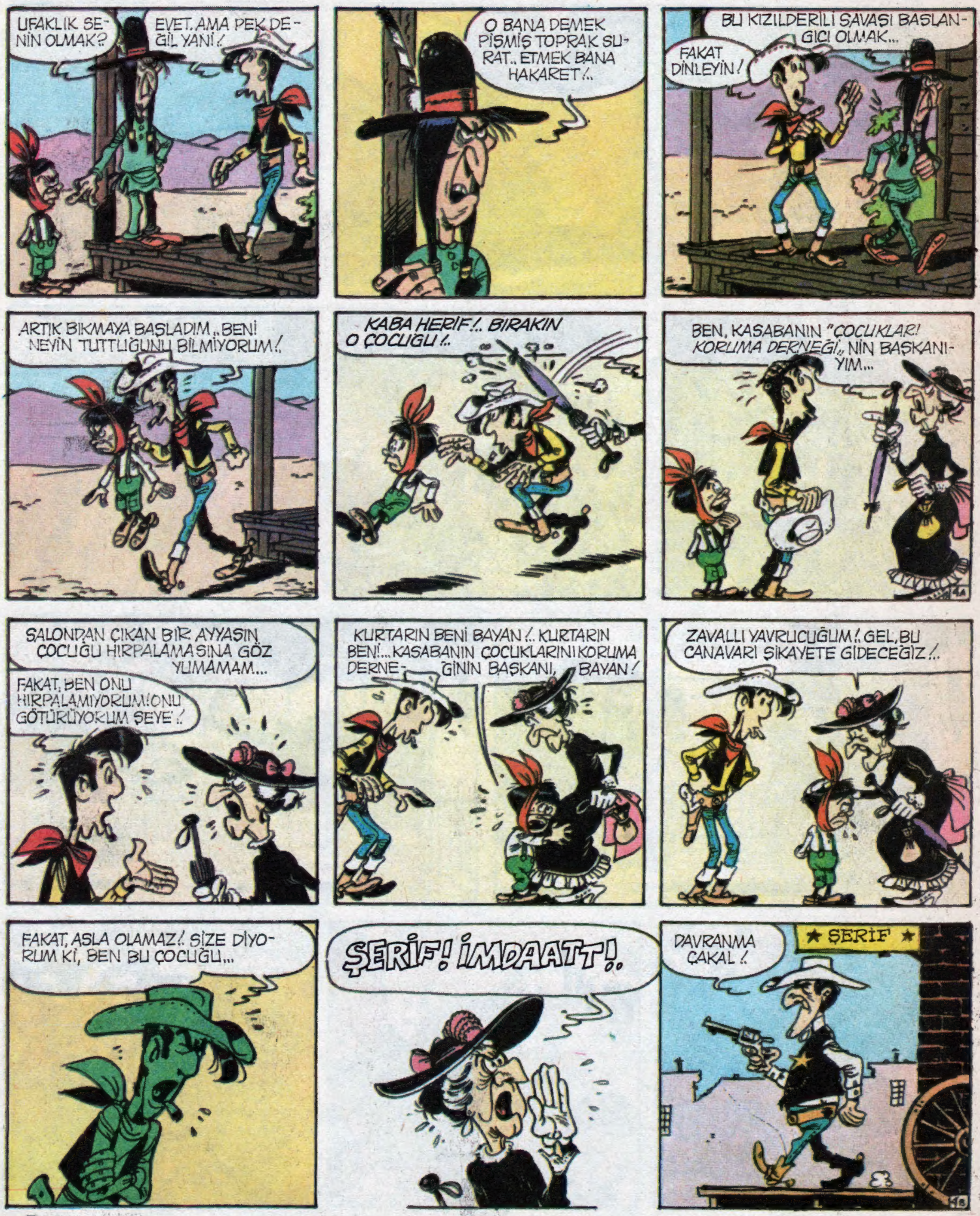

(Devamı Var)

BOYAMA SAYFASI

Sevgili Çocuklar, Bu sayfa sizin boyama sayfanızdır... İstediğiniz gibi, istediğiniz renklerle boyayın. Güzel bir tablo elde edeceksiniz.

ŞİMDİ HERKESE PEMBE PANTER

SON 5 GÜN
FIRSATI
KAÇIRMAYINIZ

PEMBE PANTER

VERİYORUZ